

[Krag.]

er blevet nævnt en Række Tilfælde, der ikke kan berettigede til Understøttelse i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse. Der er altsaa nævnt „en Række Tilfælde“, og disse Tilfælde, siges der, synes endvidere at tyde paa, dels at Befolkningkredse, for hvilke Loven efter sit Formaal ikke er tænkt anvendt, søger Understøttelse efter denne — ja, det var sandelig ikke saa sært paa Baggrund af Cirkulæret af 28. November —, dels at man fra forskellige Sider nærer den — og saa staar der sandelig: *fejlagtige* Antagelse, at Antallet af Personer, der personligt er anmeldt som arbejdssøgende ved offentlige Arbejdsanvisningskontorer, er identisk med Antallet af dem, der er berettigede til at modtage Hjælp efter Loven. Ja, jeg maa sige, at de, der har læst den højtærede Ministers Cirkulære, kunde saagu heller ikke, naar de da ikke var begavede med den Indsigt i disse Sager, som Ministeren selv er, faa andet ud deraf, end at saaledes forholdt det sig.

Men, som sagt, i Einzelheder skal jeg ikke gaa med disse Spørgsmaal. Den højtærede Minister var Dagens Mand, men kun i 5 Dage, saa blev der halet i Land. Det blev for det første i dette Cirkulære af 3. December oplyst, at ligesom den almindelige Arbejdsløshedslovgivning, der jo gennem Aarene har været Udgangspunktet for de forskellige Forslag om Krisehjælp til arbejdsløse — jeg haaber, den højtærede Formand tillader mig et enkelt Citat —, har taget Sigte paa ubemidlede Lønarbejdere, har det stadig været Forudsætningen, at Loven af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse kun skal komme saadanne ikke-arbejdsløshedsforsikrede Personer til Hjælp, som kan anses for at være ubemidlede. Og hvad angaar det at være ubemidlet, henvises der med Hensyn til Definitionen deraf til Arbejdsløshedsloven, og saa siges der: Hensigten har kun været at yde en Nødhjælp til dem, der paa Grund af Arbejdsløshed som Følge af de herskende Forhold indenfor Erhvervslivet staar uden Midler til at klare sig i Arbejdsløshedsperioden.

Altsaa, nu skal der, i Modsætning til hvad Tilfældet var den 28. November, 5 Dage i Forvejen, virkelig tages Hensyn til det forud indtjente. Den 31. Oktober

siges det udtrykkelig, at de Indkomster, som den vedkommende maatte have haft forud for den Arbejdsløshedsperiode, som foranlediger, at han melder sig for at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, skal være betydningsløse med Hensyn til Størrelsen af Understøttelsen og ikke give Adgang til at nedsætte denne. Nu faar man her i 3. December-Cirkulæret en helt anden Forklaring. Og der føjes saa til, at for saa vidt en Undersøgelse af den vedkommendes Forhold giver til Resultat, at paagældende paa den Tid, hvor han søger Krisehjælp, er saaledes økonomisk stillet, at han, selv om han har mistet et Arbejde, dog paa anden Vis, selv eller ved Ægtefælles Bistand, ved Frigørelse af Kapital eller lignende, indtil videre har det fornødne til Livets Ophold, saa kan han ikke anses for ubemidlet, og han vil derfor i saa Fald ikke kunne kræve Hjælp efter Loven. Altsaa Ægtefællens økonomiske Situation var kun betydningsløs i 5 Dage. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet. (*Socialministeren* [Steinke]: Ja, men det er ogsaa saa galt, som det kan være). Ja vist er det galt, at saadan noget bliver lavet, det virker forvirrende, det virker forstemmende ude i Befolkningen, at saadan noget kan udgaa fra offentlige Kontorer. Men udtrykkelig havde Ministeren i sit Cirkulære af 28. November sagt, at Ægtefællens Indkomst eller Understøttelse spillede ingen Rolle, men at hver enkelt havde sin selvstændige Ret til Understøttelse. Men efter 3. December er det altsaa anderledes.

Nu fik man travlt, som det fremgaar af det, jeg her har citeret, med at stoppe Adgangen for de mange Personer, der, fordi Understøttelsen vinkede, fik travlt med at melde sig som arbejdssøgende. Som jeg allerede har nævnt, blev der hurtigt lukket af for den unge Lærer, der endnu ikke havde faaet Plads, for Skuespilleren, der havde uddannet sig hos en eller anden Kunstner, men endnu ikke faaet Engagement. Under ingen Omstændigheder, siger 3. December-Cirkulæret, vil der kunne ydes Hjælp til Personer, hvis Beskæftigelse i Erhvervslivet har været af ganske kortvarig eller tilfældig Karakter. Den 28. November krævedes der for Eks. kun for Personer indenfor frie Erhverv, at de var arbejdsløse og søgte Arbejde. Det blev oven i Købet